

استفاده از متغیرهای محیطی برای بررسی کیفیت نمونهبرداری در نقشهبرداری خاک

اعظم جعفری^{۱*} - نورایر تومانیان^۲ - روح الله تقی زاده مهرجردی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۰۷/۲۹

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۸/۱۹

چکیده

اطلاعات خاک منبع مهم و ضروری برای تهیه نقشه خاک و واسنجی مدل‌های پیش‌بینی کننده خصوصیات خاک هستند. این اطلاعات از روش‌های مختلف نمونه‌برداری استخراج می‌شوند. هیچ معیار آماری برای ارزیابی نمونه برداری خاک در نقشه‌برداری خاک وجود ندارد و این موضوع به عدم تعادل در نمونه‌برداری و کاهش کیفیت نقشه خاک منجر می‌شود. نمونه برداری هایپرکیوب لاتینیه عنوان یک طرح نمونه‌برداری برای نقشه‌برداری رقومی خاک پیشنهاد شده است. در این مطالعه از اصول هایپرکیوب برای ارزیابی کیفیت نمونه‌های خاک با استفاده از الگوریتم "ازیابی هایپرکیوب" نمونه‌برداری خاک "در نرم‌افزار R استفاده گردید. منطقه مورد مطالعه در فلاٹ مرکزی ایران واقع در دره زاینده‌رود اصفهان قرار دارد. متغیرهای محیطی از مدل رقومی ارتفاع استخراج شد. هایپرکیوب لاتین از سه متغیر کمکی ارتفاع، شب و شاخص خیسی تشکیل و براساس آن شاخص متغیر کمکی و وزن نسبی محاسبه شد. نتایج نشان داد افزایش تراکم و تغییرپذیری متغیر محیطی منجر به افزایش شاخص متغیر کمکی می‌شود. براساس شاخص وزن نسبی، نمونه‌برداری بیش از حد در مناطق با تراکم پایین شاخص متغیر کمکی و نمونه‌برداری کم در مناطق با تراکم و تغییرپذیری بالای شاخص متغیر کمکی مشاهده می‌شود. بنابراین لحاظ کردن فرایندهای ژئومرفولوژی برای بیان تغییرپذیری منطقه خشک در طراحی نمونه‌برداری خاک بسیار مفید و موثر واقع شده که این تنها با عملیات میدانی و صحراپی قابل تشخیص است. به این ترتیب، جزء لاینک پروژه‌های نقشه‌برداری و شناسایی خاک، عملیات صحراپی و میدانی است که منجر به نمونه‌برداری دقیق‌تر برای برنامه‌های آینده همچون نقشه‌برداری رقومی خاک می‌شود.

واژه‌های کلیدی: شناسایی خاک، لاتین هایپرکیوب، متغیرهای محیطی و نمونه‌برداری خاک

مقدمه

به طور کلی روش‌های شناسایی خاک تجربی هستند و براساس مدل ذهنی نقشه‌بردار از روابط خاک با زمین‌شناسی، لندفرم‌ها، پوشش گیاهی و تفسیر عکس‌های هوایی توسعه می‌یابند. هیچ معیار آماری برای نمونه‌برداری خاک در نقشه‌برداری خاک وجود ندارد و این موضوع به عدم تعادل در نمونه‌برداری منجر می‌شود. در نقشه‌برداری رقومی خاک، نمونه‌های خاک برای برقراری ارتباط کمی بین اجزاء خاک و متغیرهای محیطی استفاده می‌شوند (۹). از آنجاییکه روابط براساس مشاهدات خاک می‌باشد، کیفیت نقشه خاک حاصله به کمیت و کیفیت مشاهدات خاک بستگی دارد. در تهیه نقشه رقومی خاک، معمولاً نقشه‌بردار سعی در افزایش دقت مدل‌ها و کاهش خطاهای (۱۱) بدون در نظر گرفتن کیفیت نمونه‌ها دارد (۱۳).

هدف نمونه‌برداری به دست آوردن اطلاعات برای تخمین برخی پارامترهای آماری و یا پیش‌بینی‌های مکانی برخی خصوصیات در یک ناحیه است. نمونه‌برداری از یک طرف به منابع مالی پروره و استگی شدید داشته و از طرف دیگر نیاز به اطلاعات کمی و کیفی از واقعیت‌های طبیعت برای بازسازی فرایندها و جریانات سیستماتیک انکارناپذیر است. بنابراین طراحی سیستم نمونه‌برداری یکی از

خاک یکی از مهم‌ترین منابع طبیعی شناخته شده محسوب می‌شود. نقشه‌های خاک منبع با ارزشی از اطلاعات برای برنامه‌ریزی و ارزیابی کاربری و بسیاری از فعالیت‌های مرتبط با خاک در مقیاس ملی و محلی هستند. در نتیجه پیشرفت علم و روش‌های تجزیه و تحلیل داده‌ها برای مقاصد مختلف و به دلایل اقتصادی و اجتماعی، نیاز به اطلاعات هم افزایش یافته است. در این راستا اولاً نیاز به اطلاعات خاک با تفکیک مکانی بالا در حال افزایش است. ثانیاً به تجزیه و تحلیل کمی و تفسیر دقیق‌تر و تفصیلی‌تر خصوصیات خاک با مقاصد تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی در واحدهای نقشه‌برداری نیاز است. ثالثاً به اطلاعاتی نیاز است که در نقشه‌های خاک ارائه نمی‌شود (۱۹).

- استادیار، گروه خاک‌شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهری‌باهنر کرمان
- نویسنده مسئول: (Email: a.jafari@uk.ac.ir)
- استادیار خاک‌شناسی، مرکز تحقیقات خاک و آب اصفهان
- استادیار منابع طبیعی، دانشگاه اردکان

به اجرا در می‌آید که ارتباط موثری بین نقاط نمونه‌برداری با متغیرهای محیطی را فراهم می‌کند. یک شبکه مربعی حاوی موقعیت‌های نمونه از یک طرف و فاکتورهای تشکیل دهنده خاک (اطلاعات محیطی) به گونه‌ای یک مریع لاتین را تشکیل می‌دهند که فقط یک واحد نمونه‌برداری در هر ردیف و ستون واقعیت پیدا نماید. در این صورت در هر تعییر واقعی داده‌های محیطی به گونه‌ای یک نمونه برداشت می‌شود که برای متغیرهای دیگر تکراری نباشد. LHS در واقع ایده یک مریع لاتین را که فقط یک نمونه در هر ردیف و هر ستون وجود دارد، بسط می‌دهد. لاتین هایپرکیوب این مفهوم را به تعداد ابعاد دلخواهی بسط می‌دهد. در LHS با توزیع چند متغیره، اندازه نمونه از متغیرهای چندگانه به گونه‌ای طراحی می‌شود که نمونه‌ها حداقل طبقه-بندی شوند. وقتی تعداد طبقات با تعداد نمونه‌ها برابر باشد و احتمال حضور نمونه در هر طبقه $n-1$ باشد، نمونه‌ها به میزان حداقل توزیع می‌یابند (۱۱).

ارزیابی کیفیت نمونه‌ها در اکولوژی جنگل (۱۸) و علم کامپیوتر (۲) مورد بررسی قرار گرفته است. در علم خاکشناسی، کری و همکاران (۳) کیفیت نمونه‌های میراثی را بررسی کردند. در این مطالعه کیفیت موقعیت نمونه‌های خاک حاصل از طرح نمونه‌برداری تصادفی هدفمند در فضای ویژگی و جغرافیایی بررسی می‌شود.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

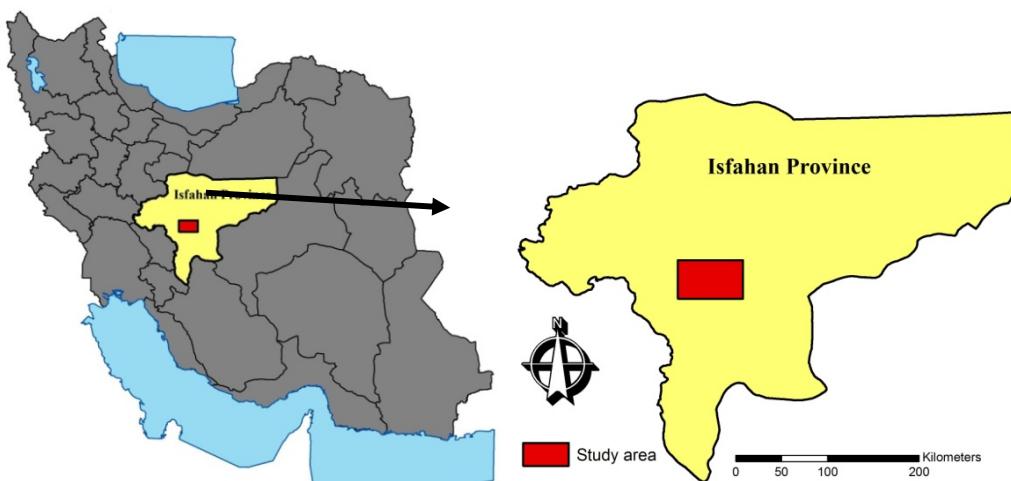
منطقه مورد مطالعه در غرب فلات مرکزی ایران واقع در روذخانه زاینده‌رود اصفهان و در چهار گوشه $^{15^{\circ} - 30^{\circ}}$ شرقی و $^{30^{\circ} - 52^{\circ}}$ شمالی قرار دارد (شکل ۱). ساختار زمین‌شناسی منطقه از واحدهای زیر تشکیل شده است. الف- کوه‌های آهکی کرتاسه قرار گرفته بر شیل و ماسه‌سنگ‌های مزو佐ئیک در شمالی-ترین قسمت منطقه مورد مطالعه دیده می‌شوند، ب- دامنه‌ها: که از آبرفت‌های بادبزنی‌شکل و باهادهای مختلف تشکیل شده، ج- آبرفت‌های مرتفع قدیمی: آبرفت‌های گچ دار دانه‌درشت قدیمی می‌باشند که به صورت تپه‌های مرتفع پراکنده در محدوده دره دیده می‌شوند، د- پلایاهای: رسوبات پلایایی که بر روی لagon‌های قبلی و یا در گودی‌های مناطق خارج از تراس‌های روذخانه و دشت رسوبی روذخانه نهشته شده‌اند. در دره زاینده‌رود چهار پلایا به نام‌های برخوار در شمال اصفهان، سگزی در شرق اصفهان، مرغ در جنوب اصفهان و پلایای جرقویه در جنوب شرقی محدوده مورد مطالعه، طی دوران کواترنری، تشکیل شده است. ه- تراس‌های آبرفتی روذخانه: این تراس‌ها در جوار مسیرهای قدیمی و جدید روذخانه زاینده‌رود تشکیل شده‌اند.

حیاتی ترین قدم‌ها در پروژه‌های مطالعات محیطی بالاخص مطالعات خاک می‌باشد و لذا باید روش‌های مبتنی به تعییرات طبیعی در فضاهای مختصاتی حقیقی و مجازی را هرچه بیش تر توسعه داد. نمونه‌برداری در یک ناحیه به کمک داده‌های کمکی یا اطلاعات ثانویه قابل انجام است. به عنوان مثال، یک ناحیه ممکن است اطلاعات یا نقشه‌هایی از اندازه‌گیری‌های جغرافیایی، تصاویر سنجش از دور، نقشه‌های پوشش گیاهی، نقشه‌های زمین‌شناسی، مدل رقومی ارتفاع و پارامترهای سرزمین داشته باشد. داده‌های کمکی برای بهبود تخمین مکانی بویژه در موقع کمبود اطلاعات اصلی مفید هستند.

در نقشه‌برداری رقومی خاک، پیش‌بینی خصوصیات و کلاس‌های خاک براساس تشکیل رایطه بین ویژگی‌های واقعی (مشاهده شده) خاک و متغیرهای کمکی خاک و محیط انجام می‌شود. داده‌های کمکی یا داده‌های محیطی برای مناطق وسیعی از اراضی معمولاً با قیمت نسبتاً ارزان به دست می‌آید مانند مدل رقومی ارتفاع و مشتقات و تصاویر ماهواره‌ای.

تعدادی از مطالعات برای دست‌یابی به سیستم نمونه‌برداری بهتر، تکنیک‌های نمونه‌برداری را براساس داده‌های کمکی طراحی کردند. گسلر و همکاران (۵) طرحی را فراهم کردند که براساس آن نمونه‌ها به طور تصادفی در دامنه شاخص تپوگرافی مرکب (CTI) توزیع یافتدند. مک‌کنزی و رایان (۱۲) اجزاء سرزمین، داده‌های اقلیمی و زمین-شناسی را برای کلاس‌بندی منطقه استفاده کردند و سپس نمونه‌ها را بطور تصادفی درون هر کلاس انتخاب نمودند. هنگل و همکاران (۷) نمونه‌برداری در امتداد اجزاء اصلی متغیرهای محیطی را پیشنهاد کردند که در این حالت تعداد نمونه‌ها با نسبت واریانس کل تشریح شده توسط هر جزء اصلی مرتبط می‌شود. هاولینک و همکاران (۸) نمونه-برداری را براساس حداقل سازی واریانس کریجینگ جهانی طراحی کردند. سیمباها و دوبرمن (۱۵) سه معیار بهبودسازی متفاوت شامل حداقل سازی میانگین کوتاه‌ترین فواصل، توزیع یکنواخت جفت نقاط برای تخمین واریوگرام و ترکیبی از این دو روش را پیشنهاد کردند. نمونه‌برداری در حضور داده‌های کمکی باید به گونه‌ای باشد که تمام دامنه تعییرات هر متغیر کمکی، مختصات‌های فیزیکی و مجازی را بپوشاند. هدف این گونه بررسی‌ها افزایش کارایی طرح نمونه‌برداری در تعامل با شدت تعییرپذیری خصوصیات و کلاس‌های خاک منطقه مورد مطالعه می‌باشد.

نمونه‌برداری هایپرکیوب لاتین (LHS) توسط میناسنی و مک براتنی (۱۳) به عنوان یک طرح نمونه‌برداری برای نقشه‌برداری رقومی خاک در جایی که هیچ نمونه خاک برداشت شده قبلی موجود نیست (فقط اطلاعات کمکی موجود هستند) پیشنهاد شد. نمونه‌برداری هایپرکیوب لاتین یک طرح نمونه‌برداری مونت کارلوی محدود شده‌ای می‌باشد. در این روش، یک طرح تصادفی طبقه‌بندی شده‌ای

شکل ۱- منطقه مورد مطالعه در استان اصفهان
Figure 1- Study area in Isfahan Province

(ارزیابی هایپرکیوب نمونهبرداری خاک) انجام گردید که در ادامه تشریح می شود. این الگوریتم براساس مطالعه کری و همکاران (۳) نوشته شده است و در R اجرا گردید. قبل از اجرای الگوریتم، باید متغیرهای کمکی برای ایجاد هایپرکیوب انتخاب شوند. در انتخاب متغیرهای کمکی باید سعی شود متغیرهای اصلی و غالب کنترل کننده فرایندات هیدرولوژی، ژئومرفولوژی و پدولوژی را انتخاب کرد. به عبارتی بهتر است متغیرهایی انتخاب شوند که در روش های مختلف نمونهبرداری به آنها توجه می شود و تغییرات واضح منطقه را باعث می شوند.

تشریح الگوریتم ارزیابی هایپرکیوب نمونهبرداری خاک
برای p متغیر کمکی رستی با تعداد سلول r چندک های هر متغیر و n واحد نمونهبرداری (معمولًا $r > n$) است. در این مطالعه، طبقه در واقع تقسیم فضای ویژگی است که شامل چندک های هر متغیر کمکی می باشد. بنابراین $Q_p = \text{طبقه داریم بطوریکه } Q_p < n$ است (به این ترتیب حداقل یک واحد نمونهبرداری در هر طبقه وجود دارد). براساس این الگوریتم یک هایپرکیوب p بعدی با محورهای Q هر متغیر داریم که می توان دو شاخص را محاسبه کرد: شاخص متغیر کمکی (CI) در هر طبقه که طبق فرمول زیر به دست می آید:

$$CI = \frac{(M_s - \bar{M}_s)}{\bar{M}_s} : \text{که } M_s \text{ تعداد سلول ها در هر طبقه (s) و } \bar{M}_s \text{ تعداد متوسط سلول ها در هر طبقه است.}$$

$$w = \frac{ns}{n} / \frac{r}{r} = \frac{ns}{nr} \text{ محاسبه شد و } ns \text{ تعداد واحدهای نمونهبرداری در هر طبقه و } M_s \text{ تعداد پیکسل ها در طبقه می باشد.}$$

برای تفکیک و مشخص کردن سطوح زمین ریختی، تهیه نقشه ژئومرفولوژی و تعیین چگونگی پراکنش خاک نماها در گستره اراضی از تفسیر استریوسکوپی عکس های هوایی (۱/۵۵۰۰۰) و تصاویر ماهواره ای استفاده شده است.

نمونهبرداری طبقه بندی شده هدفمند

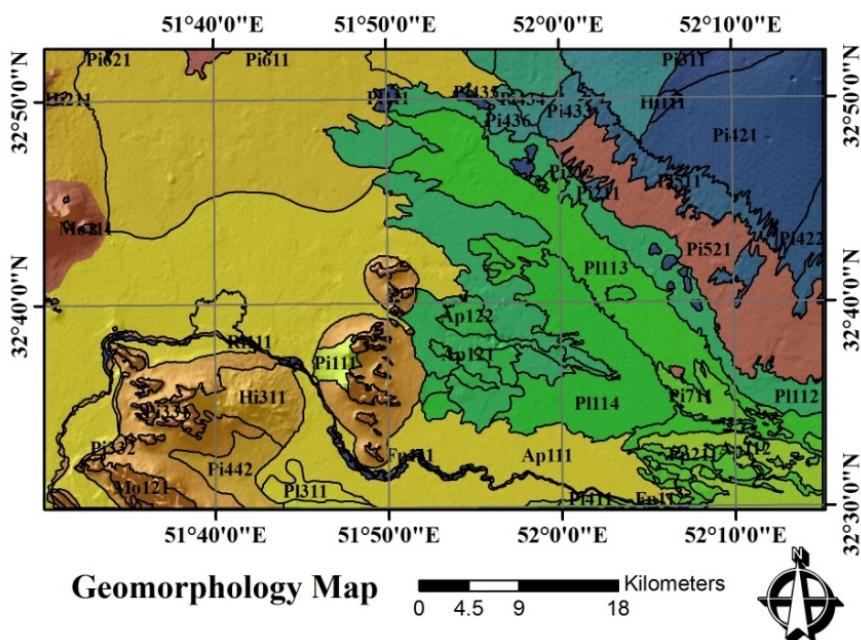
یک طرح نمونهبرداری طبقه بندی شده هدفمند با استفاده از نقشه ژئومرفولوژی پیاده گردید. لایه نمونهبرداری منطبق بر تفاوت در اشکال اراضی (نقشه های ژئومرفولوژی) تعریف گردید. در هر طبقه، موقعیت های تصادفی نمونه برداری به گونه ای انتخاب شد که تعداد نمونه ها متناسب با مساحت طبقه باشد. در نهایت، ۱۹۱ خاکرخ حفر، تشریح، نمونهبرداری، آنالیز و براساس معیارهای سامانه رده بندی امریکایی (۱۶) طبقه بندی گردید.

متغیرهای محیطی

یک مدل رقومی ارتفاع با تفکیک مکانی ۳۰ متر برای استخراج پارامترهای سرزمین از جمله ارتفاع، شبی و شاخص خیسی به عنوان متغیرهای کمکی استفاده گردید. استخراج این پارامترها در نرم افزار SAGA انجام گردید (۱۴) و در نهایت به نرم افزار R منتقل گردید.

ارزیابی نمونهبرداری

مرحله اول، پایه گذاری نوعی هایپرکیوب که محورهای آن چندک های کاملاً رستی از متغیرهای محیطی مانند مدل رقومی ارتفاع و قرارگیری واحدهای نمونهبرداری درون این هایپرکیوب است. نمونهبرداری خوب، تراکم یکسانی از واحدهای نمونهبرداری در هر طبقه هایپرکیوب دارد. ارزیابی نمونهبرداری با استفاده از الگوریتم

شکل ۲- نقشه ژئومرفولوژی منطقه مورد مطالعه (سطح ژئومرفیک در جدول ۱ ارائه شده است)

Figure 2- Geomorphology map of the study area(Geomorphic surfaces is explained in Table 1.)

نمونه‌برداری را منطبق بر سطوح ژئومرفیک نشان می‌دهد.

نتایج و بحث

متغیرهای محیطی و تشکیل شبکه هایپرکیوب
از مهم ترین متغیرهای محیطی در منطقه خشک مورد مطالعه می‌توان پارامترهای سرزمین حاصل از مدل رقومی ارتفاع را نام برد که کلیه فرایندهای طبیعی را تحت تاثیر قرار می‌دهد. به عبارت دیگر پارامترهای سرزمین در یک منطقه خشک محرک فرایندهای طبیعی مختلف هستند (۴) و می‌توانند به عنوان شاخصی از تنوع خاکها به حساب آیند و برای ارزیابی نمونه‌برداری خاک موردن توجه قرار گیرند. متغیرهای محیطی شامل ارتفاع، شیب و شاخص خیسی حاصل از مدل رقومی ارتفاع به صورت لایه‌رسترنی با تعداد سلول ۲۹۹۳۳۱ (ابعاد ۷۱۱ × ۴۲۱) مورد استفاده قرار گرفته است (شکل ۴). هر یک از متغیرها به چهار چارک تقسیم می‌شوند (جدول ۲). به این ترتیب، فضای هایپرکیوب ۶۴ یا ۴۳ طبقه دارد.

پس از تقسیم فضای متغیر کمکی به چارک‌ها، فضای ویژگی در چهار گروه کلاس‌بندی شد. چارک اول در کلاس صفر (۰)، چارک دوم در کلاس یک (۱)، چارک سوم در کلاس دو (۲) و چارک چهارم در کلاس سه (۳) قرار گرفته است. به این ترتیب فضای هر سه ویژگی شامل کلاس‌های صفر تا سه است و می‌تواند با هم تشکیل یک مربع با سه بعد را بدهدند. در نهایت، یک هایپرکیوب با محورهای تشکیل شده از سه متغیر کمکی ارتفاع، شیب و شاخص خیسی تشکیل می‌شود (شکل ۵).

تفسیر عکس‌های هوایی مشخص نمود که طی وقوع مراحل مختلف تکاملی در دره زاینده‌رود تعداد هفت نوع چشم-انداز اراضی و چهل و شش سطح ژئومرفیک در منطقه مورد مطالعه تشکیل شده است (شکل ۲ و جدول ۱).

تنوع و تعدد سطوح ژئومرفیک در جنوب به سمت مرکز و هم‌چنین در شمال شرق حاکی از فرایندهای متفاوت طبیعی است که منجر به تنوع در منطقه شده است. براساس تعریف، هر سطح ژئومرفیک طی یک فرایند و مقطع زمانی مشخص تشکیل می‌شود، بنابراین تنوع سطوح ژئومرفیک نشان دهنده تنوع فرایندهای هیدرولوژی، ژئومرفولوژی و خاکشناسی در منطقه است (شکل ۲ و جدول ۱). مطالعه شاخص‌های تنوع در منطقه مورد مطالعه توسط جدولان و همکاران (۱۷) موید تنوع در منطقه است.

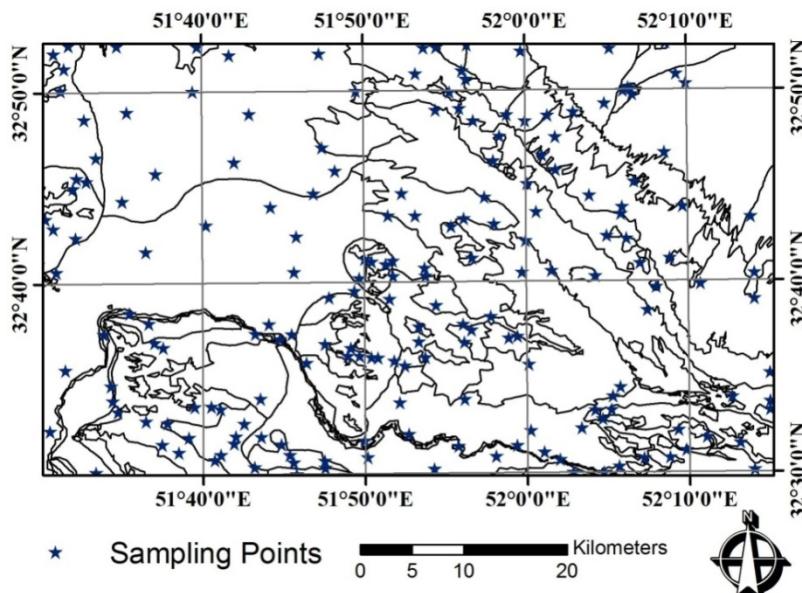
تنوع سطوح ژئومرفیک یا به عبارت دیگر تنوع فرایندهای هیدرولوژی، ژئومرفولوژی و خاکشناسی در واقع نشان دهنده تنوع متغیرهای محیطی در منطقه است. جفری و همکاران (۱۰) سطوح ژئومرفیک را به عنوان مهم‌ترین عامل تشرییح کننده پراکنش کلاس‌های خاک در منطقه خشک زرند کرمان معرفی کردند. هم‌چنین بیرکلنده و همکاران (۱) و گالوسو و همکاران (۶) تاثیر فرایندهای ژئومرفیک را روی توزیع و توسعه خاک نشان دادند. بنابراین نقشه ژئومرفولوژی می‌تواند مبنای برای نمونه‌برداری هر چه یکنواخت‌تر از منطقه متنوع به حساب آید. شکل ۳ پراکنش نقاط

جدول ۱- تشریح واحدهای ژئومورفیک در منطقه مورد مطالعه

Table 1- Hierachic description of geomorphic units in the study area.

کد واحد	سطح ژئومورفیک	Geomorphic surface	Lithology	فرم اراضی	زمین نما
Code				Landform	Landscape
Mo 111	سطح سنگی	Rock outcrops	سنگ آهک مارلی همراه با شیل و آهک تیره	رخمنون بریده شده	کوه
	Rock outcrops	Rock outcrops	سنگ آهک مارلی	Marly limestone (K4, K2) and shale	Dissected ridge
	سطح سنگی	Rock outcrops	شیل و آهک تیره فرسایش یافته	Marly limestone (K4, K2)	پدیمنت سنگی
	پرتگاه سنگی	Scarp slope	شیل و آهک تیره فرسایش یافته	Eroded calcareous and dark shale	Rock pediment
Hi 111	سطح با شب مرکب	Rolling apex	کنگلومرای بازی	رخمنون بریده شده	تپه
	Rolling apex	Rock outcrops with braided stream	Basal conglomerate (OMC)	Dissected ridge	Hill land
	سطح سنگی همراه با سیستم زهکشی مشبک	Rock outcrops with braided stream	شیل و آهک تیره بریده شده همراه با گچ	رخمنون فرسایش یافته	Eroded ridge
	سطح با شب مرکب	Braided hill	باقیای شیل	باقیای شیل	Type of surface
Hi 211	سطح با شب مرکب	Apical part, rocky	Remnant of shale (J)	Remnant of shale (J)	Piedmont
	Apical part	Outwash sediment finer and white	Alluvium of OM, OMC	Fan delta	Fan Delta
	Apical part	Outwash sediment (coarser)	Alluvium of dark grey shale	Alluvial fan	فن بادیزی شکل
	Apical part	Outwash sediment (coarser)	Alluvium of marly limestone	Alluvium of limestone	آبرفت سنگ آهک های مختلف
Pi 111	سطح با شب مرکب	Middle part	آبرفت آهک فرامینیفرا دار و کنگلومرای بازی	آبرفت آهک و کنگلومرای بازی و مواد آذرینی	فن های متصل
	Middle part	Apical part	Alluvium of OM, OMC, Ev	Alluvium of OM, OMC	Bahada
	Apical part	Apical part	آبرفت آنژریت، گرانوپوریت و آهک	آبرفت آنژریت، گرانوپوریت و آهک	آبرفت آنژریت، گرانوپوریت و آهک
	Apical part	Apical part (extremely braided drainage)	Alluvium of andesite, granodiorite	Alluvium of foraminifera limestone	Alluvium of foraminifera limestone
Pi 211	قسمت بالایی همراه با شبکه متراکم زهکش	Middle part	آبرفت آهک فرامینیفرا دار	آبرفت آهک فرامینیفرا دار	آبرفت آهک فرامینیفرا دار
	Middle part	Apical part	Alluvium of OM, OMC	Alluvium of K4, K2, Tn	Alluvium of K4, K2, Tn
	Apical part	Middle part	آبرفت آهک مارلی و شیل تیره	Alluvium of K4, K2, Tn	آبرفت آهک مارلی و شیل تیره
	Apical part	Middle part	Palaeoterrace, undulating plateau	Alluvium of foraminifera limestone	Alluvium of foraminifera limestone
Pi 212	قسمت بالایی همراه با شبکه متراکم زهکش	Middle part	تراس قدیمی، پالاؤ های گرده ماهی شکل	آبرفت آهک فرامینیفرا دار	فن های متصل و بریده شده
	Middle part	Apical part	Palaeoterrace, with dense drainage network	Palaeoterrace, undulating plateau	Dissected old bahada
	Apical part	Middle part	تراس قدیمی با شبکه متراکم زهکش دانه ریز	Palaeoterrace, with dense drainage network	رنگارانه
	Apical part	Middle part	تراس قدیمی با شبکه متراکم زهکش دانه ریز	Palaeoterrace, with dense drainage network	Old bahada
Pi 311	قسمت بالایی همراه با شبکه متراکم زهکش	Middle part	تراس قدیمی با شبکه متراکم زهکش دانه ریز	تراس قدیمی، پالاؤ های گرده ماهی شکل	تراس قدیمی، پالاؤ های گرده ماهی شکل
	Middle part	Apical part	تراس قدیمی با شبکه متراکم زهکش دانه ریز	Palaeoterrace, undulating plateau	Palaeoterrace, undulating plateau
	Apical part	Middle part	تراس قدیمی با شبکه متراکم زهکش دانه ریز	Palaeoterrace, with braided intense network	تراس قدیمی با شبکه متراکم زهکش دانه ریز
	Apical part	Middle part	تراس قدیمی با شبکه متراکم زهکش دانه ریز	Piedmontal terrace, flat, salty fine alluviums	Piedmontal terrace, flat, salty fine alluviums
Pi 311	قسمت بالایی همراه با شبکه متراکم زهکش	Middle part	تراس قدیمی، پالاؤ های گرده ماهی شکل	تراس قدیمی، پالاؤ های گرده ماهی شکل	تراس قدیمی، پالاؤ های گرده ماهی شکل
	Middle part	Apical part	تراس قدیمی با شبکه متراکم زهکش دانه ریز	Palaeoterrace, undulating plateau	Palaeoterrace, undulating plateau
	Apical part	Middle part	تراس قدیمی با شبکه متراکم زهکش دانه ریز	Palaeoterrace, with braided intense network	تراس قدیمی با شبکه متراکم زهکش دانه ریز
	Apical part	Middle part	تراس قدیمی با شبکه متراکم زهکش دانه ریز	Piedmontal terrace, flat, salty fine alluviums	Piedmontal terrace, flat, salty fine alluviums

		آبرفت دانه ریز مارلی Fine marly alluvium	تراس قديمي قسمت زيرين Piedmontal terrace, distal part, fine alluviums	Pi 621
		آبرفت دانه درشت گچدار Coarse, gypsiferous alluvium	تراس قديمي، پلاتو هاي گچي Palaeoterrace, gypsic plateau	Pi 711
فن های متصل گرده ماهی Rolling old bahada	تراس های صاف رودخانه ای Alluvial plain	آبرفت های رودخانه زاینده رود Zayandeh-rud river alluviums	تراس های کشت شده Cultivated terraces	Ap 111
دشت آبرفتی			تراس های کشت شده و شور شده Playa/river terraces, cultivated, salty	Ap 112
Alluvial plain	Alluvial flat, river terraces	آبرفت های رودهای قدیمی Old river sediments	مثاندرهای رودخانه ای Meandering complex facet	Ap 121
			تراس های قديمي کشت شده Cultivated old river terrace	Ap 122
دشت سیلانی Flood plain	پایین ترین تراس رودخانه Lowest river terrace	آبرفت های اخیر Recent alluviums	رسوبات حاشیه ای رودخانه، کشت شده Channel margin alluvium, cultivated	Fp 111
رودخانه River	رسوبات رودخانه River sediments	آبرفت های دانه درشت اخیر Recent gravelly alluviums	رسوبات حاشیه ای رودخانه، شور و کشت شده Channel margin alluvium, cultivated, salty	Fp 112
پلايا Playa	گودی سگزی Segzi basin	رسوبات آبرفتی-لاغونی دانه ریز، شدیداً شور و گچی Alluvio-lagoony fine sediments	آبرفت های داخل رودخانه Channel sediments	Ri 111
			زون مرطوب، صاف، شور، کشت شده Wet zone, flat, salty, cultivated	pl 111
			زون مرطوب، صاف، خلی شور Wet zone, flat, very salty	pl 112
			پهنه رسی نرم، قلبایی، با زه آب بالا Soft clay flat, with drained ground water	pl 113
			پهنه رسی نرم، گچدار، شدیداً شور Soft clay flat, gypsiferous, extremely salty	pl 114
			پهنه رسی، کشت شده Soft clay flat, cultivated	pl 211
Borkhar basin	گودی بربخار Alluvial fine sediments, slightly salty	ارضی پف کرده، لاغونی، گچدار Puffy ground, lagoony, gypsiferous	pl 311	
Margh basin	گودی مرغ Alluvio-lagoony fine sediments	پهنه رسی، کشت شده Soft clay flat, cultivated	pl 411	
Jarghuye basin	گودی جرقویه Alluvial fine sediments, salty			

شکل ۳- پراکنش نقاط نمونه‌برداری براساس سطوح ژئومورفیک

Figure 3- Sampling points on geomorphology map

کاربرد شبکه های پر کیوب (Index (CI)) در هر طبقه است. این شاخص طبق فرمول ارائه شده

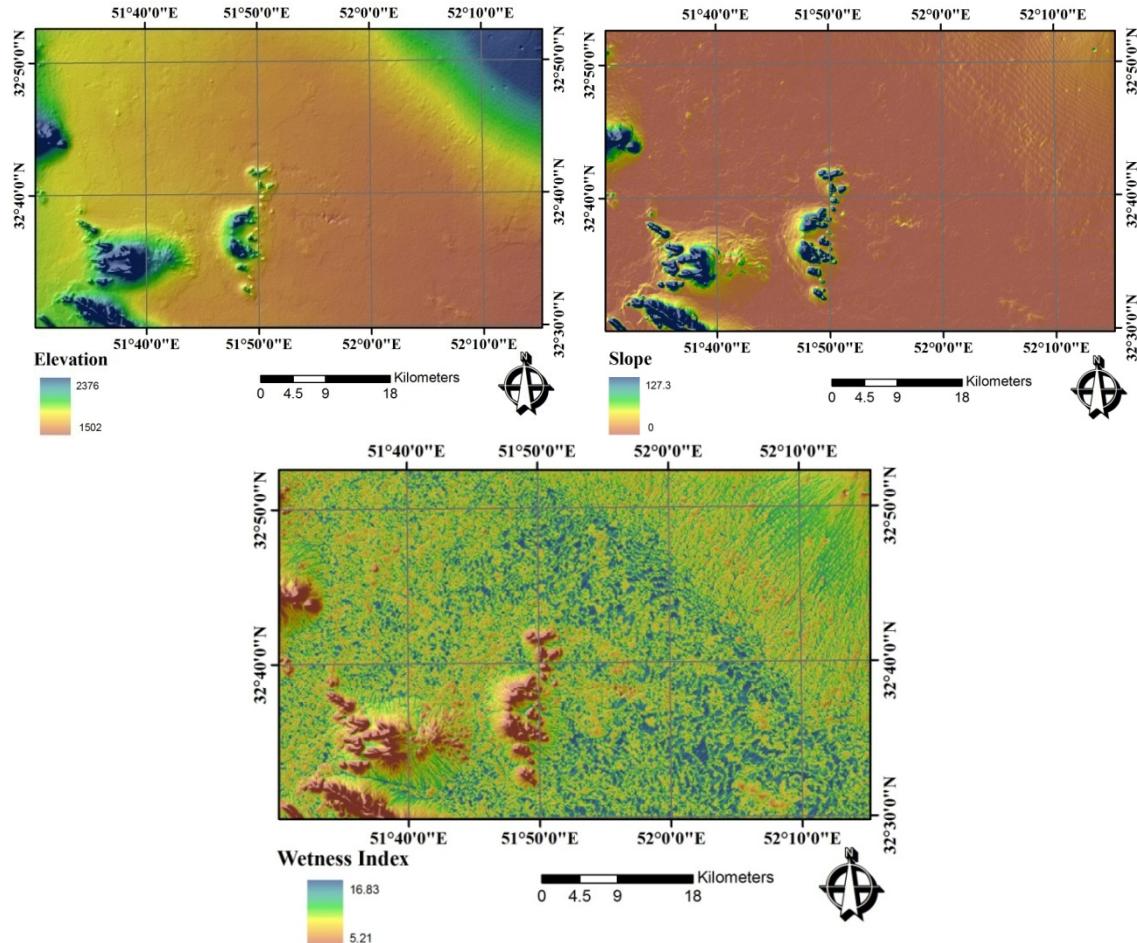
در بخش مواد و روش ها از نسبت تعداد سلول ها در هر طبقه (Ms) به تعداد متوسط سلول ها در هر طبقه (M) به دست می آید.

کاربرد شبکه های پر کیوب

یکی از شاخص هایی که می توان از الگوریتم ارزیابی های پر کیوب نمونه‌برداری خاک (Covariate) به دست آورد، شاخص متغیر کمکی (Covariate)

با برخی دیگر متراکم‌تر هستند. طبقات با بیش ترین تراکم متغیر در قسمت‌هایی از منطقه قرار دارد که بیش ترین تغییرات یا تنوع فرایندهای مشاهده می‌شود دقیقاً جاهایی که نقشه ژئومرفولوژی دارای بیش ترین تقسیم‌بندی است.

سلول به طور متوسط در هر طبقه به دست آمد. افزایش شاخص متغیر نشان‌دهنده افزایش تراکم و تغییرپذیری متغیر کمکی است که در این صورت باید تعداد نمونه‌ها هم افزایش یابد. نقشه شاخص متغیر کمکی در شکل ۶ نشان داده شده است. این نقشه الگوی تغییرپذیری متغیر کمکی را نشان می‌دهد. مقادیر شاخص متغیر کمکی از ۰/۰۴۵ تا ۰/۵۹۵ تغییر می‌کند. این بدین معنی است که برخی طبقات در مقایسه

شکل ۴- متغیرهای محیطی شامل ارتفاع، شیب و شاخص خیسی

Figure 4- Environmental variables: Elevation, slope and wetness index

جدول ۲- تقسیم فضای ویژگی به چارک‌ها

Table 2- Division of feature space to quartiles (Q)

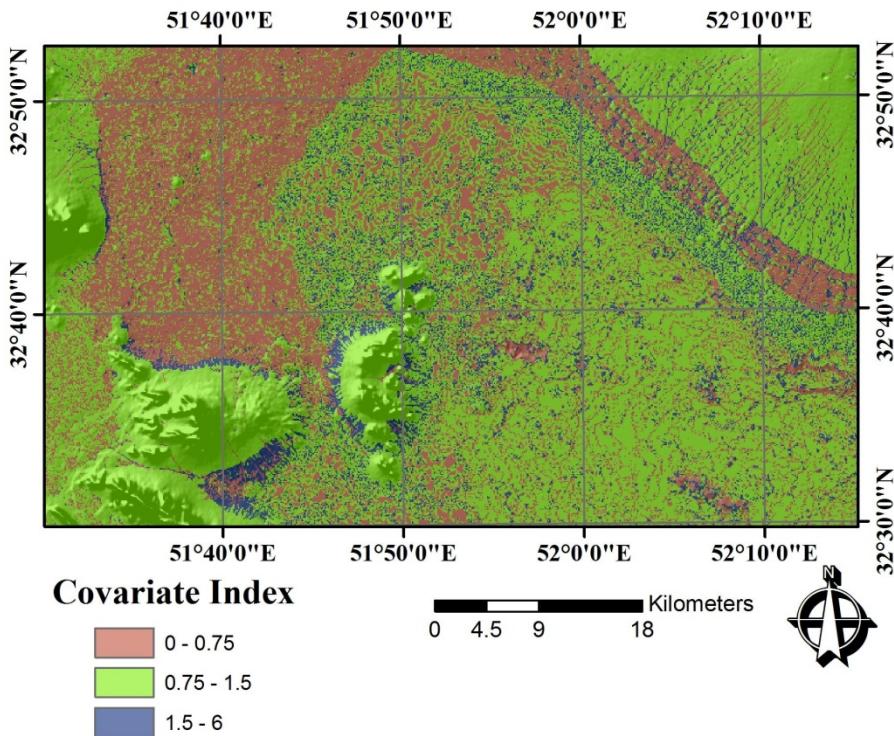
چارک چهارم (%۱۰۰-۷۵) (Q4: 75-100%)	چارک سوم (%۷۵-۵۰) (Q3: 50-75%)	چارک دوم (%۵۰-۲۵) (Q2: 25-50%)	چارک اول (%۲۵) (Q1:<25%)	متغیر کمکی (covariate)
2376	1593	1560	1533	ارتفاع (متر) (Elevation)
127.3	1.2	0.5	0.2	شیب (%) (Slope, %)
16.83	12.14	10.89	10.21	شاخص خیسی (wetness index)

(الف) wetness = 0				(ب) wetness = 0					
				slope					
dem	0	1	2	3	dem	0	1	2	3
0	1	6	3	0	0	1686	3128	3055	1310
1	0	3	3	3	1	1116	2757	5505	3290
2	1	2	1	4	2	1540	3844	7764	7506
3	0	1	2	16	3	470	1251	3692	27882

(Number of sample in one stratum) (Number of cell in one stratum) تعداد سلول در یک طبقه (Number of sample in one stratum)

شکل ۵ - شبکه هایپرکیوب با تعداد نمونه (الف) و تعداد سلول (ب) در هر طبقه

Figure 5- Hypercube grid with number of cell (a) and of sample (b) in each stratum

شکل ۶ - شاخص متغیر کمکی طبقات هایپرکیوب در منطقه مورد مطالعه

Figure 6- Covariate index of the hypercube strata in the study area

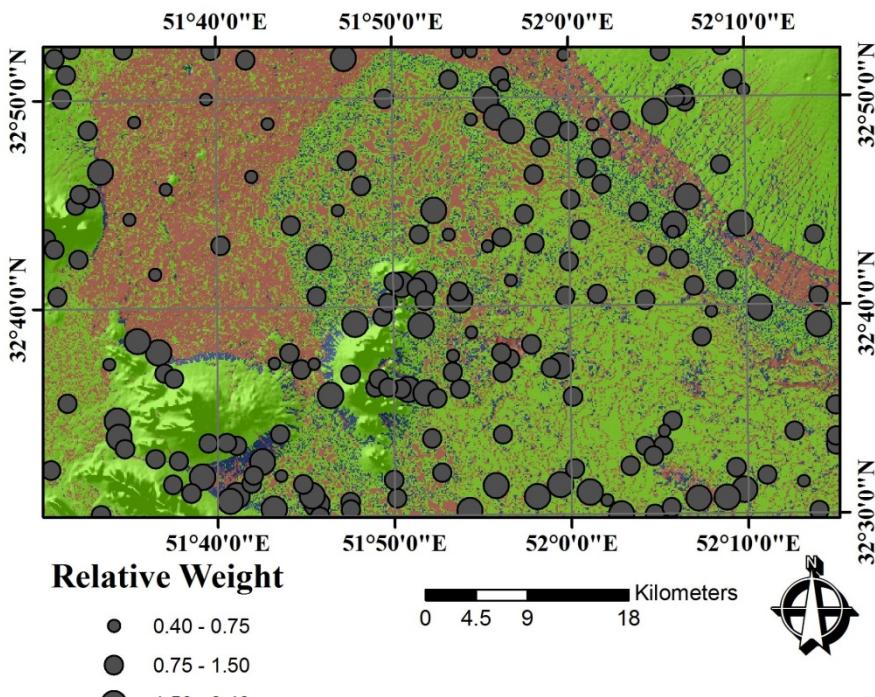
می‌شوند. ثالثاً تغییرپذیری یک منطقه خشک بسیار بیشتر از آن است که در ظاهر مشخص شود و این تنها با عملیات میدانی و صحرایی قابل تشخیص است. بنابراین جزء لاینفک پروژه‌های نقشه‌برداری و شناسایی خاک، عملیات صحرایی و میدانی است که منجر به نمونه‌برداری دقیق‌تر برای برنامه‌های آینده همچون نقشه‌برداری رقومی خاک می‌شود.

وزن نسبی واحدهای نمونه‌برداری در هر طبقه، نسبت بین تراکم مشاهدات (ns/n) و تعداد سلول‌های متغیر کمکی (Ms/r) در هر طبقه است. اگر نسبت تراکم مشاهدات به ازاء تعداد سلول‌های متغیر کمکی بالا باشد، بنابراین وزن نسبی کاهش می‌یابد و این بدین معنی است

در شکل ۶ بیشترین تراکم کواریته‌ها در جنوب به سمت مرکز مشاهده می‌شود که دقیقاً با تغییرات سطوح ژئومرفیک در نقشه ژئومرفولوژی هم خوانی دارد (شکل ۲). در حالی که در نقشه‌های رقومی ارتفاع و شبی در چنین قسمت‌هایی تغییرات مشاهده نمی‌شود اما در نقشه شاخص رطوبتی تغییرپذیری این قسمت‌ها منعکس شده است (شکل ۴). این نتایج نشان می‌دهد اولاً لحاظ کردن فرایندهای ژئومرفولوژی در طراحی نمونه‌برداری در منطقه خشک بسیار مفید و موثر است و ثانیاً پارامترهای ارتفاع و شبی به صورت نیروی محرك فرایندهای هیدرولوژی و ژئومرفولوژی عمل می‌کنند و تغییرات فضایی سایر پارامترهای سرزمین را در فضای جغرافیایی کوچک منجر

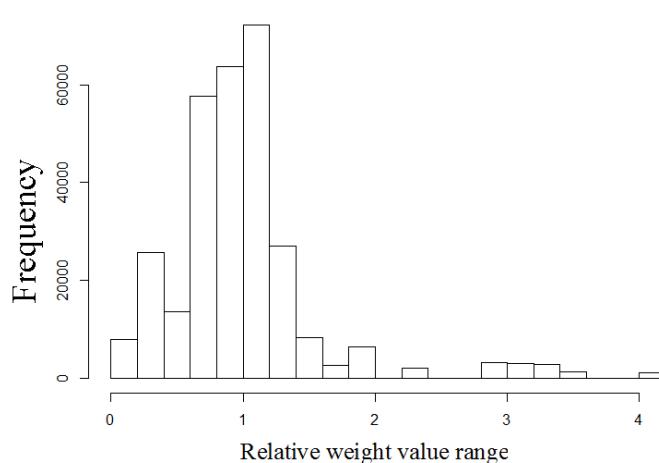
بالای شاخص متغیر کمکی مشاهده می‌شود (شکل ۷). در واقع جمع‌آوری نمونه در مناطق با تغییرپذیری شدید متغیرهای کمکی سخت و مشکل است. همچنین مناطق با نمونه‌برداری کم در اغلب موارد توسط مناطق با نمونه‌برداری مناسب احاطه شده است (شکل ۷). بنابراین با توجه به شاخص‌های محاسبه شده، طرح نمونه‌برداری طبقه‌بندی هدفمند یک طرح نمونه‌برداری مناسب استو به خوبی توانسته تغییرات منطقه را پوشش دهد.

که در این منطقه، نمونه‌برداری بیشتر لازم نیست. به کمک شاخص متغیر کمکی می‌توان توزیع وزن نمونه‌ها را تشریح کرد (شکل ۷). از ۶۴ طبقه تعریف شده، ۹/۴ درصد، نمونه‌برداری بیش از حد، ۶۰/۲ درصد نمونه‌برداری مناسب و ۳۰/۴ درصد نمونه‌برداری ناکافی و کم را نشان می‌دهند. نمونه‌برداری بیش از حد در مناطقی دیده می‌شود که تراکم شاخص متغیر کمکی کاهش می‌یابد در حالیکه نمونه‌برداری کم در مناطق با تراکم و تغییرپذیری

شکل ۷- وزن نسبی واحدهای نمونه‌برداری

Figure 7- The relative weight of sampling units

شکل ۸- توزیع وزن‌های نسبی واحدهای نمونه‌برداری

Figure 8- Distribution of the relative weights of sampling units

داده شده است. وزن‌های نسبی بالا دارای فراوانی کمی هستند که خود گواه نمونه‌برداری کم و نیاز به نمونه‌برداری مجدد می‌باشد. همچنین در برخی از وزن‌ها هیچگونه نمونه‌ای وجود ندارد. از ۶۴ طبقه، ۱۴ طبقه آن خالی از نمونه‌برداری هستند. بنابراین اگر قصد افزایش تعداد نمونه‌ها را داریم بهتر است در طبقات خالی نمونه‌برداری انجام شود.

نتیجه‌گیری کلی

در این مطالعه، روش هایپرکیوب لاتین به کمک متغیرهای محیطی برای ارزیابی کیفیت نمونه‌های خاک حاصل از نمونه‌برداری طبقه‌بندی شده هدفمند استفاده گردید. مزیت اصلی روش مربوطه این است که نمونه‌های خاک بر طبق تراکم متغیرهای محیطی در فضای ویژگی و به عبارتی تغییرپذیری خاک توزیع می‌یابند. براساس روش بکار گرفته شده، امکان افزایش واحدهای نمونه‌برداری جدید به منظور پوشش کامل فضای ویژگی در قسمت‌های نمونه‌برداری نشده یا کم نمونه‌برداری شده، وجود دارد. الگوریتم ارزیابی هایپرکیوب نمونه‌برداری خاک، طرح نمونه‌برداری طبقه‌بندی هدفمند را که برپایه مطالعات صحرایی و تجربیات کارشناس پیاده گردیده، مفید و مناسب ارزیابی نمود. از کاربرد الگوریتم مربوطه برای هر تعداد متغیر محیطی و همچنین در هر منطقه‌ای را می‌توان از مزایای آن برشمرد.

شکل ۷ نشان می‌دهد مناطق با نمونه‌برداری زیاد در اغلب موارد در مناطق با تغییرپذیری کم شاخص متغیر کمکی قرار گرفته حتی در مناطق شدیداً متغیر، ناحیه با نمونه‌برداری زیاد در مناطقی قرار گرفته که تغییرپذیری متغیر کمکی کم است. در حالیکه کری و همکاران (۳) مشاهده کردند که نمونه‌برداری زیاد در مناطق با تغییرپذیری شدید متغیرهای کمکی هم قرار گرفتند و علت آن را نمونه‌برداری منظم شبکه‌ای بیان کردند که براساس تنوع متغیرهای محیطی پیاده نشده است.

در این مطالعه طرح نمونه‌برداری طبقه‌بندی هدفمند براساس سطوح ژئومرفیک در نقشه ژئومرفولوژی طراحی شده است و نقشه ژئومرفولوژی منطقه به دقت براساس عکس‌های هوایی، نقشه توپوگرافی و نقشه زمین‌شناسی منطقه و با بازدیدهای صحرایی مکرر تهییه شده است. بنابراین طراحی روش نمونه‌برداری توسط یک کارشناس همانقدر می‌تواند دقیق باشد که یک نرم‌افزار کامپیوترا اس سلول به سلول (مانند روش نمونه‌برداری لاتین هایپرکیوب) بررسی و طرح نمونه‌برداری را ارائه می‌کند. در مقابل مزایای سرعت بالا و صرف وقت کمتر روش کامپیوترا، روش کارشناسی به واقعیت نزدیکتر است. به این ترتیب اگر قصد استفاده از این داده‌های خاک در نقشه‌برداری رقومی خاک داریم نتایج نشان می‌دهد طرح نمونه‌برداری طبقه‌بندی هدفمند اجرا شده به خوبی توانسته تغییرات منطقه را برداشت کند.

توزیع وزن‌های نسبی واحدهای نمونه‌برداری در شکل ۸ نشان

منابع

- 1- Birkeland P.W., Shroba R.R., Burns S.F., Price A.B., and Tonkin P.J. 2006. Integrating soils and geomorphology in mountains - an example from the Front Range of Colorado. *Geomorphology*, 55:329–344.
- 2- Bisbal J., Grimson J., and Bell D. 2005. A formal framework for database sampling. *Information and Software Technology*, 47:819–826.
- 3- Carre F., McBratney A.B., and Minasny B. 2007. Estimation and potential improvement of the quality of legacy soil samples for digital soil mapping. *Geoderma*, 141:1–14.
- 4- Gessler P. E., Chadwick O. A., Chamran F., Althouse L. D., and Holmes K. W. 2000. Modeling soil-landscape and ecosystem properties using terrain attributes. *Soil Science Society of American Journal*, 64:2046-2056.
- 5- Gessler P.E., Moore I.D., McKenzie N.J., and Ryan P.J. 1995. Soil-landscape modeling and spatial prediction of soil attributes. *International Journal of Geographical Information Science*, 9:421–432.
- 6- Golosov V., Sidorchuk A., and Walling D.E. 2008. Nikolay I. Makkaveev and development of fluvial geomorphology in Russia and the former Soviet Union. *Catena*, 73:146–150.
- 7- Hengl T., Rossiter D.G., and Stein A. 2003. Soil sampling strategies for spatial prediction by correlation with auxiliary maps. *Geoderma*, 120:75–93.
- 8- Heuvelink G., Brus D., and de Gruijter J. 2004. Optimisation of sample configurations for digital soil mapping with universal kriging. *Global Workshop on Digital Soil Mapping*, Montpellier, France, September 2004.
- 9- Heuvelink G.B.M., Schoorl M., Veldkamp A., and Pennock D.J. 2006. Space-time Kalman filtering of soil redistribution. *Geoderma*, 133:124–137.
- 10- Jafari A., Finke P.A., Van de WauwJ., Ayoubi S., and Khademi H. 2012. Spatial prediction of USDA- great soil groups in the aridZarand region, Iran: comparing logistic regression approaches to predict diagnostic horizons and soil types. *European Journal of Soil Science*, 63:284-298.

- 11- McBratney A.B., Mendonça Santos M.L., and Minasny B. 2003. On digital soil mapping. *Geoderma*, 117:3-52.
- 12- McKenzie N.J., and Ryan P.J. 1999. Spatial prediction of soil attributes using terrain analysis. *Geoderma*, 89:67–94.
- 13- MinasnyB., and McBratney A.B. 2006. A conditioned Latin hypercube method for sampling in the presence of ancillary information. *Computers and Geosciences*, 32:1378–1388.
- 14- Olaya V. 2004. A gentle introduction to Saga GIS. User manual, The SAGA User Group e.V, Göttingen.
- 15- Simbahan G.G. and Dobermann A. 2006. Sampling optimization based on secondary information and its utilization in soil carbon mapping. *Geoderma*, 133:345–362.
- 16- Soil Survey Staff. 2003. Keys to Soil Taxonomy, Ninth edition, NRCS, USDA.
- 17- Toomanian N., Jalalian A., Khademi H., KarimianEghbal M., and Papritz A. 2006. Pedodiversity and pedogenesis in Zayandeh-rud Valley, Central Iran. *Geomorphology*, 81:376-393.
- 18- Vanclay J.K., Skovsgaard J.P., and Hansen C.P. 1995. Assessing the quality of permanent sample plot databases for growth modeling in forest plantations. *Forest Ecology and Management*, 71:177–186.
- 19- Visschers R., Finke P.A., and de Gruijter J.J. 2007. A soil sampling program for the Netherlands. *Geoderma*, 139:60-72.

Using Environmental Variables for Studying of the Quality of Sampling in Soil Mapping

A. Jafari^{1*}- Norair Toomanian²- R. Taghizadeh Mehrjerdi³

Received: 21-10-2013

Accepted: 10-11-2014

Introduction: Methods of soil survey are generally empirical and based on the mental development of the surveyor, correlating soil with underlying geology, landforms, vegetation and air-photo interpretation. Since there are no statistical criteria for traditional soil sampling; this may lead to bias in the areas being sampled. In digital soil mapping, soil samples may be used to elaborate quantitative relationships or models between soil attributes and soil covariates. Because the relationships are based on the soil observations, the quality of the resulting soil map depends also on the soil observation quality. An appropriate sampling design for digital soil mapping depends on how much data is available and where the data is located. Some statistical methods have been developed for optimizing data sampling for soil surveys. Some of these methods deal with the use of ancillary information. The purpose of this study was to evaluate the quality of sampling of existing data.

Materials and Methods: The study area is located in the central basin of the Iranian plateau (Figure 1). The geologic infrastructure of the area is mainly Cretaceous limestone, Mesozoic shale and sandstone. Air photo interpretation (API) was used to differentiate geomorphic patterns based on their formation processes, general structure and morphometry. The patterns were differentiated through a nested geomorphic hierarchy (Fig. 2). A four-level geomorphic hierarchy is used to breakdown the complexity of different landscapes of the study area. In the lower level of the hierarchy, the geomorphic surfaces, which were formed by a unique process during a specific geologic time, were defined. A stratified sampling scheme was designed based on geomorphic mapping. In the stratified simple random sampling, the area was divided into sub-areas referred to as strata based on geomorphic surfaces, and within each stratum, sampling locations were randomly selected (Figure 2). This resulted in 191 profiles, which were then described, sampled, analyzed and classified according to the USDA soil classification system (16). The basic rationale is to set up a hypercube, the axes of which are the quantiles of rasters of environmental covariates, e.g., digital elevation model. Sampling evaluation was made using the HELS algorithm. This algorithm was written based on the study of Carre et al., 2007 (3) and run in R.

Results and Discussion: The covariate dataset is represented by elevation, slope and wetness index (Table 2). All data layers were interpolated to a common grid of 30 m resolution. The size of the raster layer is 421 by 711 grid cells. Each of the three covariates is divided into four quantiles (Table 2). The hypercube character space has 4^3 , i.e. 64 strata (Figure 5). The average number of grid cells within each stratum is therefore 4677 grid cells. The map of the covariate index (Figure 6) shows some patterns representative of the covariate variability. The values of the covariate index range between 0.0045 and 5.95. This means that some strata are very dense compared to others. This index allows us to explain if high or low relative weight of the sampling units (see below) is due to soil sampling or covariate density. The strata with the highest density are in the areas with high geomorphology diversity. It means that geomorphology processes can cause the diversity and variability and it is in line with the geomorphology map (Figure 2). Of the 64 strata, 30.4% represent under-sampling, 60.2% represent adequate sampling and 9.4% represent over-sampling. Regarding the covariate index, most of the under-sampling appears in the high covariate index, where soil covariates are then highly variable. Actually, it is difficult to collect field samples in these highly variable areas (Figure 7). Also, most of the over-sampling was observed in areas with allow covariate index (Figure 7). We calculated the weights of all the sampling units and showed the results in Figure 8. One 64 strata out of 16 were empty of legacy sample units. Therefore, if we are going to increase the number of samples, it is better to take samples from the empty strata.

Conclusion: Since, we assume that soil attributes to be mapped can be predicted by the environmental covariates, our estimation of the sample units is based on the covariates. Then, the results are very dependent on the covariates (number and spatial resolution of the covariates and the quality of their measurement or

1- Assistant Professor of Soil Science Department, College of Agriculture, Shahid Bahonar University of Kerman
(*- Corresponding Author Email: a.jafari@uk.ac.ir)

2- Assistant Professor, Soil and Water Research Division, Agricultural Research Center, Amir Hamzeh Town, Isfahan

3- Assistant Professor, College of Agriculture and Natural Resources, Ardakan University

description). Hypercube sampling provides the means to evaluate adequacy of sampling units according to the soil covariates. The main advantage of such a method is that all the sample units can be estimated according to their density in the feature space that represents soil variability. From the results, it is possible to add new sampling units in order to cover the whole feature space. Thus, in case some parts are missing, we can enhance some parts of the feature space that appear to be under-sampled.

Keywords: Environmental variables, Latin hypercube, Soil sampling, Soil survey